

Lovtidende A

2015

Udgivet den 1. september 2015

25. august 2015.

Nr. 1019.

Bekendtgørelse om grundlagsrente for livsforsikringsselskaber¹⁾

I medfør af § 21, stk. 6, og § 373, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, fastsættes:

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse for forsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 8 i lov om finansiel virksomhed, og filialer her i landet af forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed omfattet af bilag 8 i lov om finansiel virksomhed, i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på forsikringsaftaler, hvor

- 1) grundlaget for beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripoliceydelse indeholder en mulighed for at opdele den indbetalte forsikringspræmie i en del, for hvilken der optjenes en garanteret pension, og en del, som tilgår enten det kollektive bonuspotentiale eller bonuspotentialet på fripoliceydelse, og
- 2) grundlaget som helhed er baseret på betryggende forudsætninger.

Grundlagsrente

§ 2. Grundlagsrenten er den eller de rentesatser, der lægges til grund ved beregningen af præmierne for en forsikringsaftale. Ved indgåelse af en forsikringsaftale eller ændring heraf skal grundlagsrenten være forsigtigt fastsat.

Stk. 2. Grundlagsrenten må ikke overstige den maksimale rentesats på 1 pct. p.a. inklusive det garanterede omkostnings- og sikkerhedstillæg, som måtte være indeholdt i grundlagsrenten, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i samråd med den kompetente tilsynsmyndighed i et andet medlemsland fastsætte en anden maksimal grundlagsrente for forsikringsaftaler, der indgås i en anden valuta end danske kroner, i overensstemmelse med

reglerne fastsat i medfør af § 283, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed om værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser.

§ 3. En forsikringsaftale må ikke afskære et forsikringsselskab fra at ændre grundlagsrenten for fremtidige præmieforhøjelser, bonustilskrivninger m.v. i en periode, der er længere end ét år.

Undtagelser

§ 4. Bestemmelserne om grundlagsrenten i § 2 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

- 1) Ved ændring af en forsikringsaftale, hvor værdien af de fremtidige præmier efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ikke forhøjes.
- 2) Ved præmieforhøjelse for en forsikringsaftale, der er indgået i et ansættelsesforhold, i det omfang forhøjelsen modsvarer en tidligere præmienedsættelse og er forårsaget af, at forsikringstageren efter at have været deltidsbeskæftiget eller uden beskæftigelse får øget beskæftigelse eller på ny får beskæftigelse.
- 3) Ved genoptagelse af præmieindbetalingen for en forsikringsaftale efter den har været afbrudt i ikke over 1 år.
- 4) For forsikringsaftaler for hvilke forsikringsselskabet ikke har påtaget sig en investeringsrisiko.
- 5) For indskudsbetalte forsikringsaftaler med en løbetid på indtil 8 år.
- 6) For forsikringsaftaler uden ret til bonus.
- 7) For livrenter uden tilbagekøbsværdi, der er opsat i højst 3 år.

Stk. 2. I tilfældene nævnt i stk. 1, nr. 1-3, må grundlagsrenten ikke overstige den hidtil anvendte grundlagsrente for aftalen.

Dispensationsmuligheder

§ 5. Finanstilsynet kan dispensere fra § 2 i følgende tilfælde:

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed) (Omnibus II), EU-Tidende 2014, nr. L 153, side 1.

- 1) Ved overdragelse af en livsforsikringsbestand fra en dansk eller grønlandsk virksomhed, herunder fusioner eller lignende, i overensstemmelse med § 204 og § 252 i lov om finansiel virksomhed og kapitel 8 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.
- 2) Ved overdragelse af en livsforsikringsbestand fra en udenlandsk eller færøsk virksomhed til et forsikrings-selskab omfattet af § 1, stk. 1, såfremt overdragelsen er godkendt af en tilsynsmyndighed i den overdragende virksomheds hjemland.
- 3) Ved fortsættelse, forandring, regulering og lignende af et bestående forsikringsforhold, hvor anvendelsen af en højere grundlagsrente har en bagatelagtig økonomisk betydning for forsikringsselskabet og er rimelig og betryggende over for hver enkelt forsikringstager i selskabet.
- 4) Når forsikringsselskabet af tekniske årsager midlertidigt ikke er i stand til at overholde § 2.

Stk. 2. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-3, kan Finanstilsynet ikke give dispensation til, at grundlagsrenten overstiger den grundlagsrente, der hidtil er anvendt i forsikringsaftalen.

Stk. 3. Dispensation efter stk. 1, nr. 3, til anvendelse af en grundlagsrente på 3 pct. p.a. forudsætter, at de samlede indbetalinger og bonustilskrivninger inden for et regnskabsår til

forsikringer, der er oprettet i medfør af denne bestemmelse, ikke overstiger 2 promille af forsikringsselskabets samlede livsforsikringshensættelser. For højere eller lavere grundlagsrenter gælder en tilsvarende lavere eller højere grænse.

§ 6. Finanstilsynet kan dispensere fra § 3 for forsikringsaftaler, hvor tilsagn om forsikringsydelser afgives på baggrund af fremtidige præmieforhøjelser.

Stk. 2. Dispensation efter stk. 1 forudsætter, at forhøjelserne ved forsikringsaftalens indgåelse er præciseret med hensyn til såvel tidspunkt som størrelse, således at tilsagnet om forsikringsydelser får et reelt indhold ved aftalens indgåelse.

Straf

§ 7. Overtrædelse af § 2, stk. 2, § 3 og § 4, stk. 2, straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttræden

§ 8. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1369 af 8. december 2010 om grundlagsrente for livsforsikringsvirksomhed ophæves.

Finanstilsynet, den 25. august 2015

KRISTIAN VIE MADSEN

/ Per Plougmand Bærtelsen